

॥ नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ॥

जिनालङ्कार

पणामदीपनीगाथा

१. यो लोकत्थाय बुद्धो धनसुतभरिया अङ्गजीवे चजित्वा पूरेत्वा आरमियो तिदसमनुपमे बोधिपक्खीयधम्मे,
पत्वा बोधिं विसुद्धं सकलगुणददं सेट्ठभूतो तिलोके,
कत्वा दुक्खस्स अन्तं कतसुभजनतं दुक्खतो मोचयित्थ ॥
२. नत्वानाहं जिनन्तं समुपचितसुभं सब्बलोकेकबन्धुं,
नाहु येनपि तुल्यो कुसलमहिमतो उत्तमो भूतलोके तस्सेवायं उविमं सुविपुलममलं बोधिसम्भारभूतं,
हेतुं हेत्वानुरूपं सुगतगतफलं भासतो मे सुणाथ ॥

योगावचरसम्पत्तिदीपनीगाथा

३. जातो यो नवमे खणे सुतधरो सीलेन सुद्धिन्द्रियो संसारं अयतो भवक्कयकरं दिस्वा सिवं खेमतो,
तं सम्पापकमग्गदेसकमुनिं सम्पूजयन्तो ततो उद्धानुस्सतिभावनादिकमतो सम्पादये तं सिवं ॥

वत्थुविसोधनीगाथा

४. बुद्धोति को बुद्धगुणो ति को सो,
अचिन्तयादित्तमुपागतो यो ।
अनञ्जसाधारणभूतमत्थं,
अकासि किं सो किमवोच बुद्धो ॥
५. विसुद्धखन्धसन्तानो बुद्धोति नियमो कतो,
खन्धसन्तानसुद्धी तु गुणोति नियमो कतो ॥
६. अकासि किच्चानि दिनेसु पञ्च,
पसादयञ्चिद्धिबलेन सेन ।
जनानसेसं चरियानुकूलं,
जत्वानवोचानुसयप्पहानं ॥

अनञ्जसाधारणदीपनीगाथा

७. अब्भुग्गता यस्स गुणा अनन्ता,
तिबुद्धखेत्तेकदिवाकरोति ।
जानाति सो लोकमिमं परञ्च,
सचेतनञ्चेव अचेतनञ्च ।
सकस्स सन्तानगतं परेसं,
व्यतीतमप्पत्तकमत्रभूतं ॥
८. अनन्तसत्तेसु च लोकधातुसु,
एकोव सब्बेपि समा न तेन ।
दिसासु पुब्बादिसु चक्कवाळा,
सहस्ससङ्खायपि अप्पमेय्या ।
ये तेसु देवा मनुजा च ब्रह्मा,
एकत्थ सङ्गम्म हि मन्तयन्ता ॥
९. अनादिकालागतनामरूपिनं,
यथासकं हेतुफलत्तवुत्तिनं ।
तब्भावभावित्तमसम्भुणन्ता,
नानाविपल्लासमनुपविट्ठा ॥
१०. कम्मप्पवत्तिञ्च फलप्पवत्तिं,
एकत्तनानत्तनिरीहधम्मतं ।
विज्जत्तिसन्तानघनेन छन्नतो,
सिवज्जसं नो भणितुं समत्था ॥
११. एको व सो सन्तिकरो पभङ्करो,
सङ्खाय जेय्यानि असेसितानि ।
तेसज्हि मज्झे परमासम्भीवदं,
सिवज्जसं दीपयितुं समत्थो ॥
१२. सो गोतमो सकयसुतो मुनिन्दो,
सब्बस्स लोकस्स पदीपभूतो ।
अनन्तसत्ते भवबन्धनम्हा,
मोचेसि कारुज्जफलानुपेक्खी ॥

अभिनीहारदीपनीगाथा

१३. वदेथ तस्सीध अनप्पकं गुणं,
न तेन तुल्यो परमो च विज्जति ।
किं तं गुणं तं सदिसेन दिन्नं,
सयंकतं किन्नु अधिच्चलद्धं ॥

१४. नाधिच्चलद्धं न च पुब्बबुद्धा,
ब्रह्मादिनं सम्मुतिया बहूनां ।
सयंकतेनेव अनोपमेन,
दानादिना लद्धमिदं विपाकं ॥

१५. इतो चतुन्नं असङ्खियानं,
सतंसहस्सानधिकानमत्थके ।
कप्पे अतीतमिह सुमेधतापसो,
वेहायसं गच्छति इद्दिया तदा ॥

१६. दिपङ्करो नाम जिनो ससङ्को,
रम्मं पुरं याति विरोचमानो ।
मनुस्सदेवेहिभिपूजियन्तो,
सहस्सरंसि विय भाणुमा नभे ॥

१७. तस्सज्जसं कातुबहुस्सहानं,
बुद्धोति सुत्वा सुमनो पतीतो ।
ममज्ज देहं पनिमस्स दत्त्वा,
बुद्धो अहं हेस्समनागतेदिसो ॥

१८. तस्मिज्जसे कन्दरतमिह पङ्के,
कत्त्वान सेतुं सयि सो सदेहं ।
बुद्धो अयं गच्छतु पिट्ठिया ममं,
बोधिस्सचे हेस्सति मे अनागते ॥

१९. उस्सीसकं याति जिनो हि तस्स,
अज्झासयो सिज्झतिमस्सनागते ।
जत्त्वान ब्याकासि असेसतो हि,
बुद्धो अयं हेस्सतिनागतेसु ॥

२०. सुत्त्वान पत्तो व महाभिसेकं,
लद्धं व बोधिं समनुस्सरन्तो ।

पूजेत्वा याते मुनिदेवमानुसे,
उद्धाय सो सम्मसि पारमी दस ॥

२१. दळ्हं गहेत्वा समतिसपारमी,
सिक्खत्तयच्चस्स जिनस्स सन्तिके ।
कातुं समत्थो पि भवस्स पारं,
सत्तेसु कारुञ्जबला भवं गतो ॥

२२. उप्पन्नुप्पन्नके सो जिनवरमतुले पूजयित्वा असेसं बुद्धो एसो हि ओसो भवति नियमतो ब्याकतो तेहि तेहि तेसं
तेसं जिनानं अचनमनुपमं पूजयित्वा सिरेन,
तं तं दुक्खं सहित्वा सकलगुणददं पारमी पूरयित्थ ॥

बोधिसम्भारदीपनीगाथा

२३. सो दुक्खखिन्नजनदस्सनदुक्खखिन्नो,
कारुञ्जमेव जनताय अकासि निच्चं ।
तेसं हि मोचनमुपायमिदन्ति जत्वा,
तादीपराधमपि अत्तनि रोपयी सो ॥

२४. दानादिनेकवरपारमिसागरेसु,
ओगाळहतायपि पदुड्डुजनेन दिन्नं ।
दुक्खं तथा अतिमहन्ततरम्पि किञ्चि,
नाञ्जासि सत्तहितमेवेअ गवेसयन्तो ॥

२५. छेत्त्वान सीसं हि सकं ददन्तो,
मंसं पचित्त्वान सकं ददन्तो ।
सो चत्तगतो पणिधानकाले,
दुट्ठस्स किं दुस्सति छेदनेन ॥

२६. एवं अनन्तमपि जातिसतेसु दुक्खं,
पत्त्वान सत्तहितमेव गवेसयन्तो ।
दीपङ्करे गहितसीलसमाधिपञ्जं,
पालेसि याव सकबोधितले सुनिड्डो ॥

२७. यदाभिनीहारमका सुमेधो,
यदा च मद्दिं अददा सिविन्दो ।
एत्थन्तरे जातिसु किञ्चिपेकं,

निरत्थकं नो अगमासि तस्स ॥

२८. महासमुद्वे जलबिन्दुतोपि,
तदन्त्रे जाति अनप्पका व ।
निरन्तरं पूरितपारमीनं,
कथं पमाणं उपमा कुहिं वा ॥

२९. यो मग्गपस्से मधुरम्बबीजं,
छायाफलत्थाय महाजनानं ।
रोपेसि तस्मिं हि खणेव तेन,
छायाफले पुञ्जमलद्धमुद्धं ॥

३०. तथेव संसारपथे जनानं,
हिताय अत्तनमभिरोपितक्खणे ।
सिद्धं व पुञ्जूपरि तस्स तस्मिं,
धनङ्गजीवं पि हरन्ति ये ये ॥

३१. सो सागरे जलधिकं रुहरं अदासि,
भूमापराजिय समंसमदासि दानं ।
मेरुप्पमाणमधिकञ्च समोळिसीसं,
खे तारकाधिकतरं नयनं अदासि ॥

गल्भोक्कन्तिदीपनीगाथा

३२. गम्भीरपानदानादिसागरेसु हि थामसा ।
तरन्तो मद्दिदानेन निट्ठापेत्त्वान पारमी ॥

३३. वसन्तो तुसीते काये बोधिपरिपाकमागम्म ।
आयाचनाय च देवानं मातुगल्भमुपागमि ॥

३४. सतो च सम्पजानो च मातुकुच्छिम्हि ओक्कमि ।
तस्स ओक्कन्तियं सब्बा दससहस्सी पकम्पित्थ ॥

३५. ततो पुब्बनिमित्तानि द्वत्तिसानि तदा सियुं ।
तुट्ठहट्ठा व सा माता पुत्तं पस्सति कुच्छियं ॥

विजायनमङ्गलदीपनीगाथा

३६. सा पुण्णगब्भा दसमासतो परं,
गन्त्वान फुल्लं वरलुम्बिनीवनं ।
ठिता गहेत्वा वरसालसाखं,
विजायि तं पुत्तवरं सुखेन ॥
३७. तदा सहस्सीदसलोकधातुसु,
देवा च नागा असुरा च यक्खा ।
नानादिसा मङ्गलचक्कवाळं,
सुमङ्गलं मङ्गलमागमिसु ॥
३८. अनेकसाखञ्च सहस्समण्डलं,
छत्तं मरू धारयुमन्तलिक्खे ।
सुवण्णदण्डा विपतन्ति चामरा,
खज्जिसु भेरी च नदिसु सङ्घा ॥
३९. मलेनकेनापि अनूपलित्तो,
ठितो व पादानि पसारयन्तो ।
कथी व धम्मासनतोतरन्तो,
जातो यथादिच्चवरो नभम्हा ॥
४०. खीणासवा ब्रह्मगणोपगन्त्वा,
सुवण्णजालेन पटिग्गहेसुं ।
ततो च देवाजिनचम्मकेन,
ततो दुकूलेन च तं मनुस्सा ॥
४१. तेसं पि हत्था वरभूमियं ठितो,
दिसा विलोकेसि सब्बा समन्ततो ।
वदिसु देवा पि च ब्रह्मकायिका,
तया समो कत्थचि नत्थि उत्तरो ॥
४२. गन्त्वान उत्तरं सत्त पदवारेहि विक्कमो,
सीहनादं नदी तेसं देवतानं हि सावयं ॥
४३. ततो पुत्तं गहेत्वान गता माता सकङ्करं,
माता सत्तमियं गन्त्वा देअपुत्तत्तमागमि ॥
४४. ते ब्रह्मणा पञ्चमियं सुभुत्ता,

नामं गहेतुं वरलक्खणानि ।
दिस्वान एकङ्गुलिमुक्खिपिंसु,
बुद्धो अयं हेस्सति वीतरागो ॥

४५. जिण्णञ्च दिस्वा ब्याधिकं मतञ्च,
अक्कायितं पब्बजितञ्च दिस्वा ।
ओहाय पब्बज्जमुपेति कामे,
बुद्धो अयं हेस्सति वीतरागो ॥

अगारियसम्पत्तिदीपनीगाथा

४६. कालक्कमेन चन्दो व वड्ढन्तो वड्ढिते कुले,
पुज्जोदयेनुदेन्तो सो भाणुमा विय अम्बरे ॥

४७. सिद्धथको हि सिद्धत्थो लद्धा देविं यसोधरं,
चत्तालीससहस्सेहि पूरित्थीहि पुरक्खितो ॥

४८. रम्मसुरम्मसुभेसु घरेसु,
तिण्णमुतूनमनुच्छविकेसु ।
दिब्बसुखं विय भुज्जि सुखं सो,
अच्छरियब्भुतराजविभूतिं ॥

नेक्खम्मज्झासयदीपनीयमकगाथा

॥ नमो तस्स यतो महिमतो यस्स तमो न ॥

४९. दिस्वा निमित्तानि मदच्छिदानि,
थीनं विरूपानि रतच्छिदानि ।
पापानि कम्मामि सुखच्छिदानि,
लद्धानि जाणानि भवच्छिदानि ॥

५०. पदित्तगेहा विय भेरवं रवं,
रवं सम्मुट्ठाय गतो महेसि ।
महेसिमोलोकियपुत्तमत्तनो,
तनोसि नो पेममहोघमत्तनो ॥

५१. उम्मारउम्मारगतुद्धरित्वा,

पदं पदं यातनरासभस्स ।
अलं अलंकारतरेन गन्तुं,
मती मतीवेतिमनङ्गभङ्गे ॥

५२. उम्मारउम्मारगतो महेसि,
अनङ्गभङ्गं समचिन्तयित्थ ।
किं मे जरामच्चुमुखे ठितस्स,
न मे वसे कामवसे ठितस्स ॥

५३. कामेन कामेन न साध्यमोक्खं,
मानेन मानेन ममत्थि किञ्चि ।
मारो ससेनो हि अवारणीयो,
यन्तेन उच्छुं विय मद्दती मं ॥

५४. आदित्तमुयातपयातमूनं,
अताणालेणासरणे जने ते ।
दिस्वान दिस्वान सिवं मया ते,
कामेन कामेन कथं विनेय्य ॥

५५. विज्जाविज्जाय चुतञ्चुपेतं,
असारसारूपगतञ्जनं जनं ।
विज्जायविज्जाय युतो चुतोहं,
पहोमि तारेतुमसङ्गहो गतो ॥

५६. मग्गन्ति नो दिट्ठिगतापवग्गं,
अग्गा ति तेवाहु जना समग्गा ।
नग्गं अहो मोहतमस्स वग्गं,
वग्गं हनिस्सामि तमग्गमग्गा ॥

५७. पसेय्हकारेन असेय्हदुक्खं,
जना जनेन्तीह जनानमेव ।
पसेय्हकारेना असेय्हदुक्खं,
पापं न जानन्ति ततो निदानं ॥

५८. ते ओघयोगासवसंकिलेसा,
तमेव नासेन्ति ततो समुट्ठिता ।
एकन्तिकं जाति जरा च मच्चु,

निरन्तरं तं व्यसनञ्चनेकं ॥

५९. चीरं किलेसानसमुज्जलन्तं,
दिस्वान सत्तानुसयं सयम्भू ।
साधेमि बोधिं विनयामि सत्ते,
पच्छापि पस्सामि सुतं सुतन्तं ॥

६०. तं दिब्बचक्कं खुरचक्कमालं,
रज्जं ससारज्जसमज्जमज्जं ।
ते बन्धवा बन्धनमागता परे,
सुतो पसूतोयमनङ्गदूतो ॥

६१. समुज्जलन्तं वसती सतीसिरी,
सिरीसपागारमिदं महाविसं ।
ददल्लमाना युवती वतीमा,
सकण्टकायेव समञ्जसञ्जसे ॥

६२. यस्सा विराजितसिरी सिरियापि नत्थि,
तस्सावलोकिय न तित्तिवसानमत्थि ।
गच्छामि हन्द तवनङ्ग सिरप्पभेदं,
मत्तेभकुम्भुपरि सीहविलासगामिं ॥

६३. भो भो अनङ्गसुचिर पि पनुण्णबाण,
बाणानि संहर पनुण्णमितो निरोध ।
रोधेन चापदगतो मनसो न सोच,
सोचं तवप्पनवलोकिय यामि सन्तिं ॥

६४. रती रती कामगुणे विवेके,
अलं अलन्तेव विचिन्तयन्तो ।
मनं मनङ्गालयसम्पदालयं,
तहिं तहिं दिट्ठबाला व पक्कमि ॥

पादुद्धारविम्हयदीपनीगाथा

६५. यावज्जयं रवि चरत्यचलेन रुद्धे,
यावज्ज चक्करतनञ्च पयाति लोके ।
ताविस्सरो नभचरो जितचातुरन्तो,

हित्वा कथं नु पदमुद्धरि सो निरासो ॥

६६. दीपे महा च चतुराधिकद्वेसहस्से,
तत्रापि सेट्टभजितं वरजम्बुदीपं ।
भूनाभिकं कपिलवत्थुपुरं सुरम्मं,
हित्वा कथं नु पदमुद्धरि सो निरासो ॥

६७. जातीनसीति कुलतो हि सहस्स साक्ये,
हत्थिस्सधज्जधनिनो विजितारिसण्णे ।
गोत्तेन गोतमभवं पितरज्जनगं,
हित्वा कथं नु पदमुद्धरि सो निरासो ॥

६८. रम्मं सुरम्मवसतिं रतनुज्जलन्तं,
गिम्हेपि विम्हयकरं सुरमन्दिराभं ।
उस्सापितद्धजपटाकसितातपत्तं,
हित्वा कथं नु पदमुद्धरि सो निरासो ॥

६९. सपोक्खरा पोक्खरणी चतस्सो,
सुपुप्फिता मन्दिरतो समन्ता ।
कोका नदन्तूपरि कोकनादे,
हित्वा कथं नु पदमुद्धरि सो निरासो ॥

७०. सरे सरोजे रुदिताळिपाळि,
समन्ततो पस्सति पज्जरज्जसा ।
दिस्वारविन्दानि मुखारविन्दं
नाथस्स लज्जा विय संकुजन्ति ॥

७१. मधुरा मधुराभिरुता,
चरिता पदुमे पदुमेळिगणा ।
वसतिं अधुना मधुना,
अकरुं जहितं किमिदं पतिना ॥

७२. तम्हा रसं मधुकरा भवनं हरित्वा,
निन्नादिनो समधुरं मधुरं करोन्ति ।
नादेन नादमतिरिच्चुपवीणयन्ति,
नच्चन्ति ता सुरपुरे वणिता व ताव ॥

७३. सञ्चोदिता पीणपयोधराधरा,
विराजितानङ्गजमेखलाखला ।
सुरङ्गणा वङ्गजफस्सदा सदा,
रमा रमापेन्ति वरङ्गदागदा ॥
७४. करातिरत्ता रतिरत्तरामा,
ताळन्ति ताळावचरे समन्ता ।
नच्चुगतानेकसहस्सहत्था,
सक्कोपि किं सक्कसमोति चोदयुं ॥
७५. विसालनेत्ता हसुला सुमज्झा,
निम्बत्थनी विम्हयगीतसद्दा ।
अलङ्कता मल्लधरा सुवत्था,
नच्चन्ति ताळावचरेहि घुट्ठा ॥
७६. यासं हि लोके उपमा नत्थि,
तासं हि फस्सेसु कथावकासा ।
तं तादिसं कामरतिंनुभोन्तो,
हित्वा कथं नु पदमुद्धरि सो निरासो ॥
७७. पादेपादे वलयविरवामेखलावीणानादा,
गीतंगीतं पतिरतिकरं गायती गायती सा ।
हत्थेहत्थे वलयचलिता सम्भमं सम्भमन्ति,
दिस्वादिस्वा इति रतिकरं याति हाहा किमीहा ॥

अपुनरावत्तिगमनदीपनीयमकगाथा

७८. अनन्तकालोपचितेन तेन,
पुञ्जेन निब्बत्तविमानयाने ।
तस्मिं दिने जातसुतं पजार्पति,
हित्वा गतो सो सुगतो गतो व ॥
७९. तं जीवमानं पितरञ्च मातरं,
ते जातके तादिसियो च इत्थियो ।
ते तादिसे रम्मकरे निकेते,
हित्वा गतो सो सुगतो गतो व ॥

८०. खोमञ्च पत्तुण्णदुकूलचीनं,
सकासिकं साधुसुगन्धवासितं ।
निवासितो सोभति वासवो व,
हित्वा गतो सो सुगतो गतो व ॥
८१. विधिप्पकासा निधियो चतस्सो,
समुग्गता भूतधरा वसुन्धरा ।
सत्तावसत्तावसुधा सुधासा,
हित्वा गतो सो सुगतो गतो व ॥
८२. सुवण्णथाले सतराजिके सुभे,
साधुं सुगन्धं सुचिसालिभोजनं ।
भुत्वा सवासीहि विलासिनीहि,
हित्वा गत सो सुगतो गतो व ॥
८३. मनुञ्जगन्धेन असुञ्जगन्धो,
सुगन्धगन्धेन विलित्तगतो ।
सुगन्धवातेन सुविज्जितङ्गो,
हित्वा गतो सो सुगतो गतो व ॥
८४. सुलक्खणे हेवभिलक्खितङ्गो,
पसाधितो देवपसाधनेन ।
विरोचमानो समराजिनीहि,
हित्वा गतो सो सुगतो गतो व ॥
८५. नानासनानि सयनानि निवेसनानि,
भाभानिभानि रतनाकरसन्निभानि ।
तत्तुस्सितानि रतनद्धजभूसितानि,
हित्वा व तानि हिमबिन्दुसमानि तानि ॥
८६. नानाविधेहि रतनेहि समुज्जलेहि,
नारीहि निच्चमुपगायितहम्मियेहि ।
रज्जेहि चक्करतनादिविभूसितेहि,
यातो ततो हि महितो पुरिसस्सरेहि ॥

द्विपादव्यासयमकगाथा

८७. यसोधरं पीणपयोधराधरं,
अनङ्गरङ्गद्वजभूतमङ्गं ।
देवच्छरावुज्जलितं पतिब्बतं,
हित्वा गतो सो सुगतो व नून ॥
८८. सभावनिच्छन्दमतिं पभावति,
भत्तो कुसो संहरि भत्तकाजं ।
तायाभिरूपं पि यसोधरं वरं,
हित्वा गतो सो सुगतो व नून ॥
८९. पुरे पुरे सण्चरि खग्गहत्यो,
वरं परित्थीनं अनित्थिगन्धो ।
सिरिञ्च रिञ्चापि न रिञ्चि नारिं,
हित्वानिमन्दानि गतो तथागतो ॥
९०. हरित्तचो रागबलेन देविया,
अवत्थलिङ्गेन न लिङ्गनुस्सरि ।
असेवि कामं तमिदानि कामं,
हित्वा गतो सो सुगतो व नून ॥
९१. अपमेय्यकप्पेसु विवेकसेवी,
हित्वा गतो रज्जसिरिं वरित्थिं ।
अणुं कलिं वण्णयि तं पुराणं,
वत्थम्हि छिदं विय तुन्नकारो ॥
९२. तथाति मन्त्वान इदानिनङ्गो,
यसोधरं पग्गहितो धजं व ।
मत्तो जितोम्ही ति पमत्तबन्धु,
न पस्सि जाणासनिपातमन्तरं ॥
९३. दिस्वान दुक्खानलसम्भवंभवं,
कत्वा तदुप्पादकनङ्गभङ्गं ।
यसोधरं पीणपयोधराधरं,
हित्वा गतो बुद्धबलप्पदं पदं ॥
९४. अनन्तसत्तानमनन्तकाले,
मनङ्गहेत्वान जितो अनङ्गो ।

पराजितो नून हि एककस्स,
तथागतो सो न पुनागतो व ॥

९५. दिस्वान जाणासनिपातमन्तरं,
तथागतो सो न पुनागतो व ।
तथागतो सो न पुनागतो व,
दिस्वानजाणासनिपातमन्तरं ॥

तिपादव्यासयमकगाथा

९६. तथागतच्छेरमहोसि तस्स,
तथा हिमारोपितदाहसन्ति ।
तथा हि मारो पि तदाह सन्ति,
तथा हि मारोपि तदा हसन्ति ॥

पादव्यासमहायमकगाथा

९७. सकामदाता विनयामनतगू,
सकामदाता विनयामनन्तगू ।
सकामदाता विनयामनन्तगू,
सकामदाता विनयामनन्तगू ॥

अव्यापेताद्यन्तयमकगाथा

९८. रवेरवेरोरभिमारभेरवे,
रवेरवेरिव भेरवे रवे ।
रवे रवे सूदितगारवे रवे,
रवेरवेदेसि जिनोरवे रवे ॥

पटिलोमयमकगाथा

९९. लोकायाततया कालो विसेसं न न संसेवि,
विसेसं न न संसेवि लोका याततया कालो ॥
१००. राजराजयसोपेतविसेसं रचितं मया,
यामतं चिरसंसेवितपेसो यजराजरा ॥

एकठानिकादियमकगाथा

१०१. आकङ्खक्खाकङ्खङ्गं कङ्खागङ्गाखागहक,
कङ्खागाहककङ्खाय हा हा कङ्खा कहं कहं ॥

१०२. अप्पगब्भो अपगब्भो अमोहो मा पमोहको,
मग्गमुखं मोखमाह माहा मोहमूहक्खमं ॥

१०३. पापापापभवं पस्सं पापापभवुग्गतो,
पापापापभवासङ्गा पापापापभवागतो ॥

१०४. कुसलाकुसलं पस्सं कुसलाकुसलं चजि,
कुसलाकुसलासङ्गं कुसलाकुसला चुतो ॥

अक्खरुत्तरिकयमकगाथा

१०५. नोनानिनो ननूनानि ननेनानि ननानिनो,
नुन्नानेनानि नून न नाननं नाननेन नो ॥

१०६. सारे सुरासुरे सारी रससारसरिस्सरो,
रससाररसे सारि सुरासुरसरिस्सरे ॥

१०७. देवानं नन्दनो देवो देवदेव न नन्दि नो,
वेददीनेन वेदन वेदि वेदन वेदिनो ॥

१०८. देवासने निसिन्नो सो देवदेवो ससासने,
निसिन्नानं सदेवानं देसेसि दस्सनासनं ॥

पहेळिगाथा

१०९. दसनावगतो सज्जो अन्धस्स तमदो रवि,
अट्टमापुण्णसङ्कप्पो पात्वनज्जमनज्जिव ॥

ब्यापेतादियमकगाथा

११०. एकन्तमेव सपरत्थपरो महेसि,
एकन्तमेव दसपारमिताबलेन ।

एकन्तमेव हतमारबलेन तेन,
एकन्तमेव सुविसुद्धमलत्थ बोधिं ॥

महापधानदीपनीगाथा

१११. ओरोहितोतोहितपापधम्मो,
छन्नेन स छन्नहयेन गन्त्वा ।
अनोमतीरम्हि अनोमसत्तो,
अनोमपब्बज्जमुपागतो सो ॥

११२. निरामिसं पीतिसुखं अनूपमं,
अनूपिये अम्बवने अलत्थ ।
सरूपसोभाय विरूपसोभं,
सराजिकं राजगहं करित्थ ॥

११३. ततो अळार ऊदकतापसानं,
झानेनसन्तुड्डमनो विहाय ।
महापधानाय उरुवेलभूमिं,
गतो सिखप्पत्तमकासि दुक्करं ॥

११४. न कामतो नेवतिदुक्करम्हि,
सब्बज्जुता सिज्झति मज्झिमाय ।
जत्त्वान तं पुब्बगुणोपलब्धं,
धम्मं समानेतुमगा सुबोधिं ॥

मारपराजयदीपनीगाथा

११५. तिबुद्धखेत्तम्हि तिसेतच्छत्तं,
लब्धान लोकाधिपती भवेय्य ।
गन्त्वान बोधिम्हिपराजितासने,
युद्धाय मारेनचलो निसीदि ॥

११६. दत्त्वान मंसं रज्जं पिता सुद्धोदनो तदा,
नमस्समानो सिरसा सेतच्छत्तेन पूजयि ॥

११७. सयं नारायनबलो अभिज्जाबलपारगू,
जेतुं सब्बस्स लोकस्स बोधिमण्डंउपागमि ॥

११९. तदा वसवत्तीराजा छकामवचरिस्सरो,
ससेनावाहनो बोधिमण्डं युद्धायुपागमि ॥
१२०. एथ गण्णथ बन्धथ छट्ठेथ चेटकं इमं,
मनुस्सकलले जातो किमिहन्ति न मज्जति ॥
१२१. जलन्तं नवविधं वस्सं वस्सापेति अनप्पकं,
धूमन्धकारं कत्त्वान पातेसि असिनं बहुं ॥
१२२. चक्कावुधं खिपेन्तो पि नासक्खि किञ्चि कातवे,
गहेतब्बं हि गहणं अपस्सन्तो इतिब्रवि ॥
१२३. सिद्धत्थ कस्मा आसि नु आसने मम सन्तके,
उट्ठेहि आसना नो चे फालेमि हृदयं तव ॥
१२४. सपादमूले कीळन्तं पस्सन्तो तरुणं सुतं,
पिता वुदिक्खि तं मारं मेत्तायन्तो दयपरो ॥
१२५. तदा सो असम्भवाचं सीहनादं नदी मुनि,
न जानाति सयं मय्हं दासभावपियं खळो ॥
१२६. येन केनचि कम्मेन जातो देवपुरे वरे,
सकं गतिं अजानन्तो लोकजेट्ठोति मज्जति ॥
१२७. अनन्तलोकखातुम्हि सत्तानं हि कतं सुभं,
मय्हेकपारमिया पि कलं नग्घति सोळसिं ॥
१२८. तिरच्छानो ससो हुत्वा दिस्वा याचकमागतं,
पचित्त्वान सकं मंसं पतिइओग्गिम्हि दातवे ॥
१२९. एवं अनन्तकालेसु कतं दुक्करकारिकं,
को हि नाम करेय्यज्जो अनुम्मत्तो सचेतनो ॥
१३०. एवं अनन्तपुज्जेहि सिद्धं देहमिमं पन,
यथाभुतं अजानन्तो मनुस्सोसी ति मज्जति ॥
१३१. नाहं मनुस्सोमनुस्सो न ब्रह्मा न च देवता,
जरामरणं लोकस्स दस्सेतुं पनिधागतो ॥

- १३२.अनुपलित्तो लोकेन जातो नन्तजिनो अहं,
बुद्धो बोधितले हुत्वा तारेमि जनतं बहुं ॥
- १३३.समन्ता धजिनं दिस्वा युद्धं मारं सवाहनं,
युद्धाय पच्चुगच्छामि मा मं ठाना अचावयि ॥
- १३४.यन्ते तं नप्पसहति सेनं लोको सदेवको,
तन्ते पञ्जाय गच्छामि आमं पत्तं व अस्मना ॥
- १३५.इच्छन्तो सासपे गब्भे चङ्कमामि इतो चितो,
इच्छन्तो लोकधातुम्हि अत्तभावेन छादयि ॥
- १३६.एते सब्बे गहेत्वान चुण्णेतुं अच्छरायपि,
अत्थि थामं बलं मय्हं पाणघातो न वट्टति ॥
- १३७.इमस्स गण्डुप्पादस्स आयुधेन बलेन किं,
मय्हं हि तेन पापेन सल्लापो पि न युज्जति ॥
- १३८.पल्लङ्कं मम भावाय किमत्थज्जेन सक्खिना,
कम्पिता मद्विया दाना सक्खि होति अयं मही ॥
- १३९.इति वत्त्वा दक्खिणं बाहुं पथविया पणमयि,
तदा कम्पित्थ पथवी महाघोसो अजायथ ॥
- १४०.पथवीघोसेन आकासे गज्जन्तो असनि फलि,
तस्मिं मज्झे गतो मारो सपरिसो भयतज्जितो ॥
- १४१.महावातसमुद्धतभस्मं व विकिरिय्यथ,
महाघोसो अजायित्थ सिद्धतस्स जयो इति ॥

अभिसम्बोधिदीपनीगाथा

- १४२.पुरतो गच्छति चन्दो रजतचक्कं व अम्बरे,
सहस्सरंसि सुरियो पच्छिमेनुपगच्छति ॥
- १४३.मज्झे बोधिदुमच्छत्ते पल्लङ्के अप्पराजिते,
पल्लङ्केन निसीदित्वा धम्मं सम्मसते मुनि ॥

१४४सक्को तस्मिं खणे सङ्खं धमन्तो अभिधावति,
ब्रह्मा तियोजनं छत्तं धारेति मुनिमुद्घनि ॥

१४५मणितालवण्टं तुसीतो सुयामो वाळबीजनिं,
नानामङ्गलभण्डानि गहितो सेसदेवता ॥

१४६एवं दससहस्समहि सक्को ब्रह्मा च देवता,
सङ्खादीनी धमन्ता च चक्कवाळमहि पूरयुं ॥

१४७मण्णलानि गहेत्वान तिद्वन्ति काचि देवता,
धजमाल गहेत्वान तथा पुण्णघटादयो ॥

१४८तत्थ नच्चन्ति गायन्ति सेळेन्ति वादयन्ति च,
देवा दससहस्समहि तुद्वहट्ठा पमोदिता ॥

१४९धम्मामतरसस्सादं लभिस्सामस्स सन्तिके,
नयनामतरसस्सादं पाटिहारियञ्च पस्सितुं ॥

१५०जारमरणकन्तारा सोकोपायाससल्लतो,
मोर्चेसि कामपासम्हा देसेन्तो अमतं पदं ॥

१५१.इति तुद्वेहि देवेहि पूजियन्तो नरासभो,
किञ्चि पूजं अचिन्तेन्तो चिन्तेन्तो धम्ममुत्तमं ॥

१५२.सब्बत्थसाधितो सन्तो सिद्धत्थो अप्पराजितो,
चक्कवाळसिलासाणिपाकारेहि मनोरमे ॥

१५३.तारामणिखचिताकासविताने चन्ददीपके,
मानारतमपज्जोते मालागन्धादिपूजिते ॥

१५४दिब्बेहि छणभेरीहि घुट्टे मङ्गलगीतिया,
चक्कवाळे सुप्पासादे बोधिमण्डमहातले ॥

१५५बोधिरुक्खमणिच्छत्ते पल्लङ्के अप्पराजिते,
निस्सिन्नो पठमे यामे पुरिमं जातिमनुस्सरि ॥

१५६.नमरूपामनुप्पत्ति सुदिट्ठा होति तेनिधा,
सक्कातदिट्ठि तेनस्स पहीना होति सब्बसो ॥

१५७. ततो हि दुतिये यामे यथायम्मुपगे सरि,
सुदिट्ठं होति तेनस्स कम्मक्खलेसेहि सम्भवं ॥

१५८. कङ्कवावितरणी नाम जाणन्तं समुपागतं,
तेनसेस पहीयित्थ कङ्क सोळसथा ठिता ॥

१५९. ततो सो ततिये यामे द्वादसङ्गे असेसतो,
सो पटिच्चसमुप्पादे जाणमोतारयी मुनि ॥

१६०. अविज्जवाद्यानुलोमेन जरादिपटिलोमतो,
सम्मसन्तो यथाभूतं जाणदस्सनमागमि ॥

१६१. कप्पकोटिसतेनापि अप्पमेय्येसु जातिसु,
लोभं असेसदानेन विनासेन्तो पुनप्पुनं ॥

१६२. सीलेन खन्तिमेत्ताय कोखदोसं निवारेसि,
पज्जाय मोहं छेत्त्वान मिच्छादिट्ठि तथेव च ॥

१६३. गरूपसेवनादीहि विचिकिच्छं विनोदयं,
मानुद्धच्चं विनोदेन्तो कुले जेट्ठोपचायिना ॥

१६४. नेक्खम्मेन विनासेन्तो कामरागं पुनप्पुनं,
सच्चेन विसंवादं कोसज्जं वीरियेन च ॥

१६५. एवं दानादिना तं तं किलेसण्णं विनोदयं,
सुवट्ठिता महापज्जा कथं सन्तिं न रूहति ॥

१६६. सुदुक्करं करित्वान दानादिपच्चयं पुरे,
न किञ्चि भवसम्पत्तिं पत्थेसि बोधिमुत्तमं ॥

१६७. पणिधानम्हा पट्टाय कतं पुज्जच्च पत्थनं,
एक्कत्थ दानि सम्पत्तिं देति बोधिं असंसयं ॥

१६८. ततो सो सब्बसङ्खारे अनिच्चदुक्खनत्ततो,
सम्मसन्तोनुलोमेन निब्बानं समुपागमि ॥

१६९. सवासने किलेसे सो ज्ञापेन्तोनुमत्तं पि च,
अरहत्तप्पत्तिया सुद्धो बुद्धो बोधितले अहु ॥

१७०.पत्तो विमेत्तिं वरसेतछत्तं,
 सो पीतिवेगेन उदानुदीरयि ।
 छेत्त्वान मारे विजितारिसङ्घो,
 तिबुद्धखेत्तेकदिवाकरो अहु ॥

१७१.राजाधिराजा वरमेवमासि,
 तिछत्तधारि वरधम्मराजा ।
 महासहस्सं पि च लोकधातुं,
 सरेन विज्जापयितुं समत्थो ॥

१७२.बुद्धो लोकालोके लोके,
 जातो सत्तो कोनुम्मत्तो ।
 सुद्धं बुद्धं ओघा तिण्णं,
 सद्धो पज्जो को नो वन्दे ॥

१७३.भजितं चजितं पवनं भवनं,
 जहितं गहितं समलं अमलं ।
 सुगतं अगतं सुगतिं अगतिं,
 नमितं अमितं नमतिं सुमतिं ॥

धम्मचक्कपवत्तनदीपनीगाथा

१७४.सम्मासम्बोधिजानं हतसकलमलं सुद्धतो चातिसुद्धं,
 अब्बा लब्धा सुलद्धं वतमिति सततं चिन्तयन्तो सुबोधिं ।
 सत्ताहं सत्तमेवं विविधफलसुखं वितिनामेसि कालं,
 ब्रह्मेनायाचितो सो इसिपतनवने वत्तयी धम्मचक्कं ॥

पाटिहारियदीपनीगाथा

१७५.ब्रह्मस्स सद्धं करवीकभाणिं,
 यथिच्छितं सावयितुं समत्थं ।
 सच्चं पियं भूतहितं वदन्तं,
 न पूजये को हि नरो सचेतनो ॥

१७६.इद्धि च आदेसनानुसासनी,
 पाटिहीरे भगवा वसी अहु ।

कत्वान अच्छेरसुपाटिहीरं,
देसेसि धम्मं अनुकम्पिमं पजं ॥

नवगुणदीपनीगाथा

१७७. एवं हि बुद्धत्तमुपागतो सो,
देसेसि धम्मं सनरामरानं ।
नानानयेहीभिसमेसि सत्ते,
तस्मा हि ज्ञातो तिभवेसु नाथो ॥

१७८. अद्धा लद्धा धम्मालोकं,
दिट्ठा पत्ता जाता सच्चं ।
तिज्जारागादोसमोहा,
थोमेसुं ते देवा ब्रह्मा ॥

१७९. मुनिराजवरो नरराजवरो,
दिविदेववरो सुचिब्रह्मवरो ।
सकपापहरो परपापहरो,
सकवुट्ठिकरो परवुट्ठिकरो ॥

१८०. सनरामरुब्रह्मगणेभि रुता,
अरहादिगुणा विपुला विमला ।
नवधा वसुधागगणे,
सकले तिदिवे तिभवे विसटा ॥

१८१. ये पिस्स ते भगवतो च अचिन्तियादी,
सुद्धातिसुद्धतरबुद्धगुणा हि सब्बे ।
सङ्खेपतो नवविधेसु पदेसु खित्ता,
वक्खामि दानि अरहादिगुणे अहं पि ॥

१८२. यो चीध जातो अरहं निरासो,
सम्माभिसम्बुद्धसमन्तचक्खु ।
सम्पन्नविज्जाचरणोघतिण्णो,
सम्मागतो सो सुगतो गतो व ॥

१८३. अवेदि सो लोकमिमं परञ्च,
अमुत्तरो सारथिदम्मसत्ते ।

सदेवकानं वरसत्थुकिच्चं,
अकासि बुद्धो भगवा विसुद्धो ॥

गुणदीपनीगाथा

१८४. न तस्स अदिट्ठनमिधत्थि किञ्चि,
अतो अविज्जातमजानितब्बं ।
सब्बं अभिज्जासि यदत्थि जेय्यं,
तथागतो तेन समन्तचक्खु ॥

१८५. इति महितमनन्ताकित्तिसम्भारसारं,
सकलदससहस्सीलोकधातुमिह निच्चं ।
उपचितसुभहेतुपयुतानन्तकालं,
तदिह सुगतबोधिसाधुकं चिन्तनीयं ।

१८६. तक्कव्याकरणञ्च धम्मविनयं सुत्वा पि यो पज्जवा,
तेनायं सुचिसारभूतवचनं विज्जायते केवलं ।
हेतुञ्चापि फलेन तेन सफलं सम्पस्समानो ततो बोधिं सद्वहेतेव तस्स महतावायमतो सम्भवं ॥

१८७. यो सद्वहन्तो पन तस्स बोधिं,
वुत्तानुसारेण गुणेरहादी ।
कथेति चिन्तेन्ति च सो मुहुत्तं,
ओहाय पापानि उपेति सन्ति ॥

१८८. सद्धेय्या ते चिन्तेय्या ते,
वन्देय्या ते पूजेय्याते ।
बुद्धोलोकालोके लोके,
जाते नेतं पत्थेन्तेन ॥

पूजानिधानदीपनीगाथा

१८९. तसमा हि जातोवरकमिह तस्स,
आयत्तके मङ्गलचक्कवाळे ।
भूतेहि वत्थूहि मनोरमेहि,
पूजेमि तं पूजित्पूजितं पुरे ॥

१९०. सोहं अज्ज पनेतस्मिं चक्कवाळमिह पुप्फिते,

थलजे जलजे वापि सुगन्धे च अगन्धके ॥

१९१. मनुस्सेसु अनेकत्थ तळाकुय्यानवापिसु,
पवने हिमवन्तस्मिं तत्थ सत्त महासरे ॥

१९२. परित्तदीपे द्विसहस्से महादीपे सुपुफिते,
सत्तपरिभण्डसेलेसु सिनेरुपब्बतुत्तमे ॥

१९३. कुमुदुप्पलकादीनि नागानं भवनेसुपि,
पाटलादीनि पुफ्फानि असुरानं हि आलये ॥

१९४. कोविळारादिकानि तु देवतानं हि आलये,
एवमादी अनेकत्थ पुफिते धरणीरुहे ॥

१९५. चम्पका सलला निम्बा नागपुन्नागकेतका,
वस्सिका मल्लिका साला कोविळारा च पाटलि ॥

१९६. इन्दीवरा असोका च कणिकारा च मकुला,
पदुमा पुण्डरिका च सोगन्धिकुमुदुप्पला ॥

१९७. एते चज्जे च रुक्खा च वल्लियो चापि पुफिता,
सुगन्था सुखसम्फस्सा नानावण्णनिभा सुभा ॥

१९८. विच्चा नीलानेकानि पीता लोहितकानि च,
काळा सेता च मज्जट्ट नेकवण्णा सुपुफिता ॥

१९९. सोभते पब्बते हेट्ठा सरेहि वनराजिहि,
सन्दमानाहि गङ्गाहि हिमवा रतनाकरो ॥

२००. पत्तकिज्जकखरेणूहि ओकिण्णं होति तं वनं,
भमरा पुप्फगन्धेहि समन्ता अभिनादिता ॥

२०१. अथेत्त सकुणा सन्ति दिजा मज्जुस्सरा सुभा,
कूजन्तमुपकूजन्ति उतुसम्पुफिते दुमे ॥

२०२. निच्छरानं निपातेन पब्बता अभिनादिता,
पज्चङ्गिकानि तूरियानि दिब्बानि विय सुय्यरे ॥

२०३.तत्थ नच्चन्ति तस्मिं जलन्तगिसिखूपमा,
तस्मिं हि किन्नरा किच्चं पदीपेन करीयति ॥

२०५.मुत्ताजालाव दिस्सन्ति निच्छरानं हि पातका,
पज्जलन्ता व तिड्ढन्ति मणिवेळुरियादयो ॥

२०६.काळानुसारि तगगरं कप्पूरं हरिचन्दनं,
सकुणानं हि सद्देन मयूरानं हि केकया ॥

२०७.भमरानं हि निन्नादा कोज्जनादेन हत्थिनं,
विजम्भितेन वाळानं किन्नरानं हि गीतिया ।

२०८.पब्बतानं हि ओभासा मणीनं जोतियापि च,
विचित्रम्भवितानेहि दुमानं पुप्फधूपिया ।
एवं सब्बङ्गसम्पन्नं किं सिया नन्दनं वनं ॥

२०९.एवं सुसम्फुल्लवनं हि यं यं,
तहिं तहिं पुप्फितपुप्फितं सुभं ।
मालं सुसद्दञ्च मनुज्जगन्धं,
पूजेमि तं पूजितपूजितं पुरा ॥

२१०.नागलोके मनुस्से च देवे ब्रह्मे च यं सिया,
सामुद्दिकं भूमिगतं आकासद्दञ्च यं धमं ॥

२११.रजतं जातरूपञ्च मुत्ता वेळुरिया मणि,
मसारगल्लं फलिकं लोहितङ्गं पवाळकं ॥

२१२.यो सो अनन्तकप्पेसु पूरेत्वा दसपारमी,
बुद्धो बोधेसि सत्तानं तस्स पूजेमि तं धनं ॥

२१३.खोमं कोसेय्यं कप्पासं साणं भङ्गञ्च कम्बलं,
दुकूलानि च दिब्बानि दुस्सानि विविधानि ते ॥

२१४.अनन्तवत्थदानेन हिरोत्तप्पादिसंवरं,
यस्स सिद्धं सिया तस्स दुस्सानि पुजयामहं ॥

२१५.पवने जातरुक्खानं नानाफलरसुत्तमं,
अम्बा कपिट्ठा पन्सा चोचमोचादिनप्पका ॥

२१६.तस्मिं गन्धरसं ओजं बुद्धसेट्टस्स पूजितं,
वन्दामि सिरसा निच्चं विप्पसन्नेन चेतसा ॥

२१७.पूजेमि पठमं तस्स पणिधानं अचिन्तियं,
चक्कवाळम्हि सब्बेहि विज्जमानेहि वत्थुहि ॥

२१८.दसन्नं पारमीनन्तु पूरितट्ठानमुत्तमं,
ततो सालवने रम्मे जातट्ठानं चरिमकं ॥

२१९.छब्बसानि पधानस्मिं करणं दुक्करकारिकं,
अप्पराजितपल्लङ्कं बुद्धं बुद्धगुणं नमे ॥

२२०.चुद्धस बुद्धजाणानि अट्ठर्स आवेणिकं,
पूजेमि दसबलजाणं चतुवेसारज्जमुत्तमं ॥

२२१.आसयानुसयजाणं इन्द्रियानं परोपरं,
यमकपाटिहीरञ्च जाणं सब्बञ्जुतं पि च ॥

२२२.महाकरुणापत्तिजाणं अनावरणमिति च,
छ असाधारणानेते जत्त्वान पूजयामहं ॥

२२३.ततो च सत्तसत्ताहे धम्मसम्मसितं नमे,
ब्रह्मना याचितट्ठानं धम्मं देसयितुं वरं ॥

२२४.इसिपतने मिगदाये धम्मचक्कपवत्तनं,
ततो वेळुवनारामे वसितठानञ्च पूजये ॥

२२५.ततो जेतवनं रम्मं चिरवुत्थं महेसिना,
असाधारणमञ्जेसं यमकपाटिहरियं ॥

२२६.पारिच्छत्तकमूलम्हि अभिधम्मञ्च देसनं,
सङ्कस्सनगरद्वारे देवोरोहणकं पि च ॥

२२७.ततो च हिमवन्तस्मिं महासमयदेसनं,
वुत्तानेतानि ठानानि नत्त्वान पुजयामहं ॥

२२८.चतुरासीतिसहस्सेहि धम्मक्खन्धेहि सङ्गहं,
पिटकत्तयं यथावुत्तविधिना पूजयामहं ॥

- २२९.मारस्स अत्तनो आयुसङ्खारोसज्जनं नमे,
कुसिनाराय मल्लानं यमकसालमन्तरे ॥
- २३०.पणिधानमिह पट्टाय कतं किच्चं असेसतो,
निट्ठपेत्त्वान सो सब्बं परिनिब्बायिनासवो ॥
- २३१.एवं निब्बायमानस्स कतकिच्चस्स तादिनो,
चिरगता महाकरुणा न निब्बायित्थ किञ्चिपि ॥
- २३२.स्वायं धम्मो विनयो च देसितो साधुकं मया,
ममच्चयेन सो सत्था धातु चापि सरीरजा ॥
- २३३.अप्पराजितपल्लङ्कं बोधिरुक्खञ्च उत्तमं,
ममच्चयेन सत्था ति अनुजानि महामुनि ॥
- २३४.मम ठने ठपेत्त्वान धातुबोधिञ्च पूजितं,
अनुजानामि तुम्हाकं साधनत्थं सिवज्जसं ॥
- २३५.तस्मा हि तस्स सद्धम्मं उग्गण्हित्वा यथातथं,
यो देसेति सम्बुद्धो ति नत्त्वान पूजयामहं ॥
- २३६.तस्मा सासपमत्तं पि जिनधातुं असेसिय,
वित्थिन्नचक्कवाळमिह नत्त्वान पूजयामहं ॥
- २३७.परम्पराभतानं हि इमम्हा बोद्धिरुक्खतो,
सब्बेसं बोधिरुक्खानं नत्त्वान पूजयामहं ॥
- २३८.यं यं परिभुज्जि भगवा पत्तचीवरमादिकं,
सब्बं परिभोगधातुं नत्त्वान पूजयामहं ॥
- २३९.यत्थ कत्थचि सयितो आसिन्नो चङ्कमेपि वा,
पादलज्छन्कं कत्वा ठितो नत्त्वान पूजये ॥
- २४०.न सज्जानन्ति ये बुद्धं एवरूपो ति आत्वे,
कतं तं पटिमं सब्बं नत्त्वान पूजयामहं ॥
- २४१.एवं बुद्धञ्च धम्मञ्च सण्णञ्च अनुत्तरं,
चक्कवाळमिह सब्बेहि वत्थूहि पूजयामहं ॥

पथनादीपनीगाथा

२४२ अस्मिं च पुब्बेपि च अत्तभावे,
सब्बेहि पुज्जेहि मया कतेहि ।
पूजाविधानेहि च सज्जमेहि,
भवे भवे पेमनियो भवेय्यं ॥

२४३ सद्धा हिरोत्तप्पबहुस्सुत्तं,
परक्कमो चेव सतिस्समाधि ।
निब्बेधभागी वजिरूपमाति,
पज्जा च मे सिज्झतु याव बोधिं ॥

२४४ रागज्च दोसज्च पहाय मोहं,
दिट्ठिज्च मानं विचिकिच्छित्तज्च ।
मच्छेरेइस्सामलविप्पहीनो,
अनुद्धतो अच्चपलो भवेय्यं ॥

२४५ भवेय्यहं केनचि नप्पसेहो,
भोगो च दिन्नेहि पटेहि ।
भोगो च कायो च ममेस लद्धो,
परूपकाराय भवेय्यं नून ॥

२४६ धम्ममेना मालापितरो भरेय्यं,
वुड्ढपचायी च बहूपकारी ।
जातीसु मित्तेसु सपत्तकेसु,
वुड्ढिं करेय्यं हितमत्तनो च ॥

२४७ ज्ञेय्यनाथं उपसङ्कमित्वा,
तस्सत्तभावं अभिपूजयित्वा ।
लद्धान वेय्याकरणं अनूनं,
बुद्धो अयं हेस्सतिनागतेसु ॥

२४८ लोकेन केनापि अनुपलित्तो,
दाने रतो सीलगुणे सुसाण्ठितो ।
नेक्खम्मभागि वरजाणलाभी,
भवेय्यहं थामबलुपपन्नो ॥

२४९ सीसं समंसमं मम हत्थपादे,
 संछिनदमानेपि करेय्यखन्ति ।
 सच्चे ठितो कालुमधिद्धिते व,
 मेत्तायुपेक्खाय युतो भवेय्यं ॥

२५० महापरिच्चागं कत्वा पञ्च,
 सम्बोधिमगं अविराधयन्तो ।
 छेत्वा किलेसे चितपञ्चमारो,
 बुद्धो भविस्सामि अनागतेसु ॥